

A Lusitánia tragédiája

Contributed by kaloz

2005. February 27. Sunday 10:43

Last Updated 2007. August 22. Wednesday 11:10

There are no translations available
A hajószájs tártáronete bá'velkedik talányosan eltánt hajók eseteivel, hajótragédiák amelyek megrázták a világot kárválemények. 1815. május 7-én reggel az angol Áceánjáró, a "Lusitania" nem mes Árorszáig dőli partjaitá nőmet torpedákámadás kávetkezében elsőlyledt. A tragédia - amiben 1198-an meghalt szinte minden részlete ismert ... Vagy mégsem? Colin Simpson rágáta foglalokzik a "Lusitania" ágyável, á most az adataira alapozott orosz cikk fordá-tájsít ajánlom az áreklá'dák figyelmébe.

Alekszandr SzavinovMiört sályledt el a "Lusitania"? A Titanic halála ára megrázta a világot: emberek milliói ázártnáltek a mozikba. A sziporkázó filmváltozat elhomályosította magát a katasztráfát. Ezt á a százedelá' májs titokzatos katasztráfát a Lusitania a gigantikus, fedélzetén utasokat szállá-tá angol Áceánjáró elsőlyledésá felélelmetes á a mai napig nem tisztázott kárálmények káztátt. Tehát a százed májsodik katasztráfája a Lusitania halála... Hatalmas á'tá ábrestett fel. Az elektromos csengő' gombjához ugrottam, de áram, vízrhatán, nem volt. Felá'lrá' sá-polás, kiabálás, százed á százed láb dobogása hallatszott. Asszonyok á gyerekek sá-rása keveredett a sziróna hangjával. Hirtelen megörtetem: valami borzalmas tártáont. Magammal ragadva a kajátámben láv' mentá felszaladtam a felső fedélzetre. Ehhez nehezen sikerült kinyitnom a kaját ajtaját, ami valami tármelákkal volt eltorlaszolva. A gá'zhajó árezheté'en megá'it. A fedélzeten le-rhatatlan dolgok fogadtak. A nap fányesen sá'tátt a gá'zhajóra, á vagy ezer eszt vesztett ember rohángált az egyik oldalra a májsikra. A személyzet elveszett, hiba állt kapitány a hádon, á az utolsó percig osztogatta parancsait; az utasok maguk futottak a mentácsnakokhoz. Mikor magamhoz tártam a v-z felső-nőn, a hatalmas hajó eltánt, kárályá'item hatalmas terá'leten az emberek fekete pontjai ásztak. A távolban Árorszáig elmosódott partjai látszódtak. A nap ágetett, a v-zben azonban hideg volt. Csak ká'ra má'lvá, amit á'á emlákezik a katasztráfá szemtanója borzalmas dermedtsáog-ben áit á, árekezt meg a mentá'hajó. Megjegyezzá'k, hogy nem a Titanic pusztulásá' van szá. A há-res tengeri katasztráfá sziporkázó filmváltozatát nehé' lenne ásszehasonlá-tani az esemény kimá'rt á sivárá le-rásával, amit az 1915-ás orosz á má'soltunk ki. De akkor, a hatalmas angol hajó, a Lusitania elsőlyledésánek napjaiban a világot kárváleménye szinte lázban ágett az ellentmondásos há-rektá', feltátelezések á' á találgatások. Az elpusztult hajó neve naponta jel meg az á'ságok oldalain, a kormányok memorandumában á a diplomáciai iratokban. Mi is tártáont? A hajó pusztulásá titokzatos, azonká-vá' a áreklá'dá'ben olyan benyomás ábred, hogy Angliában a Lusitania ágyável foglalkozó kormánydokumentumok szigorá' államtitkot kápeznek. Mi ágis megrá'á'ljuk fellebbenteni a fá'ggá'nyit. ***Egy nagy angol utasszállá-tá hajó, amerikaiakkal a fedélzetén valászá-ná'leg elsőlyledt. 1915. május 7-én a hatalmas, nőgykámányes angol utasszállá-tá hajó, a Lusitania-t, ami általában a New-York Liverpool átvonalon ká'zlekedett vátatlanul megtámadta az U-20 nőmet tengeralattjáró nem messze Árorszáig partjaitá. A Lusitania, a robbanást ká'vetizennyolcadik percben teljesen elsőlyledt. A Lusitania fedélzetén tartázkodá' 1959 szemályá' 1198 meghalt. Az angol kormány ká'pviselá'inek hivatalos bejelentése szerint a hajó fedélzetén nem volt fegyverzet, hadianyag á haditengerészek. A Lusitania elsőlyledésá az első világháborá' egyik legtragikusabb eseményének nevezték el angol á'ságá-rá, Colin Simpson rágáta áreklá'dik a Lusitania ágye iránt. A hajó pusztulásának kárálményei, alaposan megdolgozott adatok tá'mkelege á-rta C. Simpson, meggyá'zták arról, hogy a Lusitania-val tártáont szerencsá'tlenségá' szá'á' tradicionális váltózat alapvetá' csá'sztatásokat á szemmel láthatá' pontatlanságokat tartalmaz. Simpson megállapá-tásainak megfelelő'en az angol gá'zhajózá'si társaság, a Cunard Line archá-vumaiban, á az USA kormányának archá-vumaiban fellelhetá' dokumentumok a Lusitania ágyá'nek á'tvizsgálásá' ká'vetelik. 1915. május 1-én a Lusitania pontosan a menetrend szerint utolá'ra indult a New York-i kiká'tá' má'á'á'itá'. Korán reggel a Lusitania parancsnokának helyettese vátá szokás szerint az utasokat a beszállá' ápcsá'ná'ol. A má'á'n, a nőhány utason ká-vá' a riporterek tá'megá't lájta. Az angol tengerá'sznek megmutatták a New York Tribune reggeli kiadásá'it. A fizetett hirdetések ká'ztátt az á'ságban kiemelten ká'ztá'ok a vőszjá'sá' figyelmeztést: az amerikaiaknak nem ajánlatos az angol utasszállá-tá hajók szolgálatait igénybe venni a nőmet tengeralattjárók lehetsá'ges tá'madásá' Mint az a szá'vegá' kitánt, a hirdetést a nőmet ká'vetsá'og adta fel. A má'á'n egyre ná't a nyugtalanság. De a Cunard ká'pviselá'je mindenkit megnyugtatót, aki a Lusitania-ra szá'á' jeggyel rendelkezett: Társaságunk hajója volt á marad az Atlanti-Áceán leggyorsabb hajója. Á%os semmilyen nőmet hadihajó vagy tengeralattjáró nem tudja utolá'zni a Lusitania-t. Elmá'ol dőli, amikor a Lusitania kihajózott a tengerre. Turner kapitány elfoglalta megszokott helyét a hádon. Turner tapasztalt tengerész volt, de most, háborá's idá'ben a kereskedelmi flotta tengerá'szei alá kellett vessá'k magukat az Admirális tengerá'sztisztjei fennhá'ságá'nak. A haditengerészek meghatározták a kereskedelmi hajók által ká'vetendá' átvonalat, á ká'ztá'ok az ellensá'ges tengeralattjárók szá'á' titkos ártésá'á'eket. Az angol tengerá'szeti felderá-tá's meg tudta állapá-tani, hogy a harci feladatra ká'ldá'tt nőmet tengeralattjáró áppen hol tartá'zkodik. Az angolok megszerezták a nőmet flotta titkos ká'sdjait. Az angol partokon felállá-tott rá'diá'sá'illomá'jsok tá'á'relmetlená' vá'rták, hogy a nyá-it tengeren tartá'zkodá' nőmet tengeralattjáró a rájuk jellemz á' pedantá'riával rá'diá'sá'jeleket ká'ldjenek. De Turner kapitányal nem ká'ztá'itek nőmet tengeralattjárók szá'á' figyelmeztést sem New York-i kiká'tá'ben, ahol a brit haditengerá'szet tisztje tartá'zkodott, sem Árorszáig partjainál, ahol a Lusitania belá'pet a parti állomá'jsok há'á'skázá'be. Á%os csak május 6-án este kapott Turner kapitány rá'diá'sá'viratot: Árorszáig dőli partjainál nőmet tengeralattjáró tartá'zkodik. De a rá'diá'sá'viratot nem a tengeri parancsnoká'ig, hanem Coke tengernagy, a tengeralattjáró elhá'rá-tá flottilla parancsnoka ká'ldte: Á' nagyjábá' meghatározta a tengeralattjáró má'ká'dá'si ká'zetá't is, miután ártésá'lt ká't kisebb gá'zhajó elsőlyledésá'ol. Coke az adatoká' rá'á'itt, h Lusitania ká'zedik a tengeralattjáróhoz. De a tengeralattjáró elhá'rá-tá flottillá'it a tengernagy nem indá-thatta el az Admirális parancsa ná'oká'á', á ilyen parancs nem árekezt. Turner kapitány a rá'diá'sá'grammot akkor kapta, amikor a

hajás a Szent György-csatorna felé kifeléledett. A csatorna bókás idá'kben is komoly próbátérel má'g tapasztalt hajásoknak is, a háborús napokban kátszeresen is veszélyes volt: a námet tengeralattjárók a csatorna bejáratánál lesték a dozataikat. De a hajás átvonalát az Admiralitás tisztjének engedélye vagy esetleg egy hadihajás kapitányja utasítására náokál Turner kapitány nem vilttoztathatta meg. Egyetlen, amit tehetett minden mentészkézt kászeni a helyezni, kioltani a fenyeket, és bezárni a kabinablakokat. A parancsnok lement a szalonba, ahol á'gett a feny és a zene, és megpróbálva nem felemelve a hangját elmondani az utasoknak, hogy nem kizárt ellenséges tengeralattjárók felbukkanása. De mi bizonyosak vagyunk abban, hogy nem maradunk egyedül, mert a Királyi Haditengerészet visel majd gondot ránk. És ezek nem rés szavak voltak: Árország partjainál, a Fastnet-Rock szirtnél az Atlanti-óceánt átszelő hajásokat angol konvojok-sárak cirkálják vjrták. Május 7-én hajnalban sárak ká'd volt. Turner kapitány csökkentette a sebességet, és megparancsolta szirónajelzés leadását, hogy a hadihajásoknak jelezze a helyzetét. De a kázelben a Királyi Haditengerészet egyetlen hadihajása sem volt. Az Admiralitásnál, a tengerészeti miniszter, W. Churchill dolgozószobájában hatalmas tórkóp volt. Az ágyeletes tiszték állandán mozgatták rajta a jelképeket, amik minden, a felderítés adatai és a rádiófigyelés segétséggel felfedezett námet tengeralattjáróvonalát mutatták. A hivatalos angol tártalmi munkákban igen magasra tórkélik a felderítés tevékenységét, és olvastak a námet parancsnoká'g gondolataiban, és elre látták az ellenséges flotta hajásinak mozgását. Áordek megjegyezni, hogy a námet flotta titkos rejtjelkódját az angolokhoz az orosz tengerészeti parancsnoká'g jutatta el: a rejtjelkulcsot a námet Magdeburg cirkálásárál zsákmányolták, ami az orosz Balti Flotta hajásával v-vott harcban sá'lyed el. A bórók behatoltak a parancsnoki helyiségre, és megszerezték a titkos dokumentumokat. Semmi káts, hogy Churchill felfogta, mit jelent Angliának a Lusitania, az egyik legnagyobb és leggyorsabb hajás. Az Admiralitás ártés-téseket kapott Amerikából, amiket igen vésziásnak lehet nevezni. A námet diplomaták és a námet származás amerikaiak, akiknek szoros kapcsolataiban a námet felderítésel senki nem kátelkedett, az utá'bbi idá'kból figyelmeztették az amerikaiakat, hogy az angol transzatlanti óceánjárók tengeralattjárók támadásának vannak ká'vé. Az USA-ban á'ál námet kázelés lapjának szerkesztője, aki gyakran teljes-tette a námet kávetés katonai attache' megbízásait, bejelentette: Egy nagy angol utasszálló-tás hajás, amerikaiakkal a fedélzetén valászá-ná'leg elsá'lyed. A brit Admiralitás és az energikus miniszter, Churchill nem csak nem fokozták a biztonság mártkát, hanem megdöbbentő kázelnyit tanás-tottak. A Lusitania kapitánya nem kapott semmilyen figyelmeztetést a veszélyre, a hadihajások nem futottak ki a tengerre a námet távirati ágyvélés és á'ságok elsá' jelentéseiben a Lusitania pusztulásáról aláházták, hogy az angol óceánjárás nem volt igazából utasszálló-tás, mivel az angol hajás Amerikából robbanászereket szálló-tott. Azokban a napokban olvasható volt, hogy a Lusitania a valáságban a Királyi Haditengerészet segédcsirkájása volt, és fedélzetén nehéztá'szorséget hordozott. Az Admiralitás ká'pviselái v nevték a Lusitania-n á'vő ágyárás szás á'll-tásokat. De nem vjlasztak az egyenes ká'rdésre: voltak-e az utasszálló-tás hajás fedélzetén veszélyes hadianyagok. És csak náhá'ny há'ot má'va jelent meg a brit kázelny megkárdá'jelezhetetlen verziás a Lusitania-á' Árujának kizáráslag bókásá' jellegárál. 1926-ban az angol tengeri tártalmásze, Wilson pontos-tott: a Lusitania-t fel nem fegyverzetté-nek nevezte, de megjegyezte, hogy a szálló-tott áru kázt voltak á'ztályenyeket és fá'lig ká'sz, á'res srapelhá'velyeket tartalmazó lá'dák. C. Simpson ellená'rizte mind fajtáját, amik a Lusitania raktá'raiban voltak. Ká'ál ná'ly figyelmet keltett egy meglepő tá'telá' 3863 vj'szonnal boró-tott dobozá' amit sajtóká'nt jelá'lte meg. Az iratokban ennek a meglepő á'runak a tulajdonosaká'nt A. Fraser, USA á'llampolgá' szerepel. Az á' neve gyakran elá'fordul a New York-i kiká'tá' dokumentumaiban, 1915-ben az egyik legnagyobb á'ruimportár volt az USA-ból. De a vizsgá'lásá' bebizonyította, hogy a háborúig Fraser megbá-zhatatlan adás volt. Simpson feltá'telezi, hogy á'ppen Fraser volt az á'lló-tás, akin keresztül bonyoló-tották az angolok a hadianyag kiveté' az USA-ból, mindenké' elá'tt a Dupon tá'rsaság á'zemeiben gyártott robbanásanyagoká'nt. A sá'lyedő Lusitania-t figyelő tengeraltjárás parancsnoknak egybá'í feltá'nt a sárak á'st, a fedélzet és a felá'pá-tályenyek sárá'á'á'sei. A námet tengerészek feltá'telezték, hogy a torpedák robbanása elá'idá'zte a szónpor robbanását vagy jelentés mennyiség hadianyag robbanását, ami a szántá'rolás mellett raktá'rakban volt elhelyezve. Ez a vá'lemány á'ltalánoson elfogadott lett námetországban. A tengerészeti flotta minisztere, Tirpitz a kásá'bbi memoárjaiban a Lusitania elsá'lyedésének oká'nt az alábbiakat jelá'lte meg: A Lusitania azonnali elsá'lyedésá'ot a raktá'rakban elhelyezett hadianyag robbanás okozta. A hivatalos brit verziás megkárdá'jelezhetetlená'í álló-totta, hogy a Lusitania vágá'ot a ká'ot námet torpedás robbanása okozta. A Királyi Vizsgá'lás Bizottság, amelyet Angliában a tradé-cíás szerint a nagyobb katasztráfák okainak kivizsgálásá'ra á'trehoznak, a zá'rá's dokumentumában lesá'ígezte, hogy az utasszálló-tás hajás fedélzetén nem volt hadianyag. A felelő'ssé'g az utasszálló-tás hajás tragédiájá'ot a námet haditengerészeti érák vezetésá're lett á'í, mivel megengedte a tengeralattjárók kapitányainak bókás hajás figyelmeztetés náokál megá'madását. Á'm a bizottság á'szintésá'ge messze nem bizonyította. Minden bizonyítá'kot, ami kátsá'get á'bresztett a hivatalos vilttozat szemben, má'ir elre elvetettek. A bizottság nem vette figyelembe a Lusitania utasa, a kanadai professzor, J. Marichal vallomását. Az á' szavai szerint a torpedás robbanása utá'ín hallott egy má'sodik robbanást is, amit a robbanás tá'tályenyek ropogása ká-sár; az utá'bbi álló-tást Marichal a sajtó tapasztalatá'ra alapozta, amit hadiszolgá'latban szerzett. De az angol kormány hivatalnokai bejelentették, hogy Marichalnak nem lehet hinni, mivel bá-ráság elá' álló-tották hamis-tás és becstelenségá'rt: a bizottsá'gnak á'tadták a kanadai professzor ná'vokoná'nak iratait, amik valásban sajtá'ot egy á'tanászkodtak. És ez nem az egyetlen eset volt. Lord Mersey, a Királyi Bizottság elná'ke a kásá'bbiekben beismerte, hogy Lusitania á'gye piszkos tá'talmá' volt. Ugyanakkor a vizsgá'lás bizottság alapvető hibájá'it á'rdemben á'rtá'kelni az állá'ghá'boró á'veiben csak náhá'ny szakember, a tengerészeti fegyverek szaká'rtái tudták: má'g ká'ot torpedás robbanás sem tudta volna elsá'lyeszteni a hatalmas há'st náhá'ny perc alatt! A námet tengeralattjárók á'ltal alkalmazott torpedák viszonylag elavultak voltak. Vajon ká'pes lett volna egy ilyen torpedás akkora lyukat á'tni Lusitania oldalá'ba, amin, ahogy a szemtanók álló-tották, egy gá'zmozdony is á'tmehetett volna? 1918-ban a hatalmas angol gá'zhá'st, a Justitia-t megá'madták a tengeralattjárók. És bá'ir az elsá' torpedás komoly sárá'á'seket okozott, a Justitia majdnem egá'sz napig a felsá'nen maradt, és ezalatt az idá' alatt a námet tengeralattjárók náhá'ny szor megismá'telték a

torpedák; madárst. A német tengerészek biztosak voltak abban, hogy a Justitia-t hat ugyanolyan torpedák találata sállyesztette el, mint amit 1915-ben is használtak. Az 1915. május 7-én történteket a korszak a német militaristák által elképzelt bántányok kényvetek el. De valójában minden más; skópp történt. Az angol politikai szférában megtalálható a nagy stratégia értelmezése: a perspektívikus hadi és politikai tervek koordinálása. Nézzük meg, milyen helyet szántak az Amerikában rendszeres járatot teljesítő nagy személynyszállító- és ácsélnjírőknak a éznagy stratégia-éban? A Lusitania tervei az USA-ban, 1902-ben készülték, amikor az amerikai bankár, Morgan azt javasolta az angol hajótulajdonosoknak, hogy építsenek az amerikai tengerészvárosokhoz hasonló hatalmas hajókat, amik a tudomány és technika legújabb eredményeit vezetik be a mindennapi életbe. A tengeri árszökés lehetett volna az Atlanti-óceánon történetek kifizetése személynyszállító monopóliumját. De a spekuláns amerikai bankárok megsértették Admirális titkos terveit. A XXI század elején az Anglia és Németország közötti tengeri vetélkedés elárta felső Anglia hatalmas tengeri flottáját építette fel. Ás hadihajók létrehozásával egyidejűleg az Admirális titkon tájogatta a magánközben lévő angol gőzhajó-társaságokat: a haditengerészek tervei szerint a hajóorvosok elsősorban az utasszállító hajók által lakulónak szállító hajókkal és segédhajókkal. A tengernagyok az amerikai bankárokkal folytatott tárgyalások megszakítását kényvetelték, és egyúttal javasolták kedvező egyezség megkötését: a korszak közvéleményét el hatalmas ácsélnjírő építései. Egyetlen feltétel: a hajóorvosok a hajókat a Királyi Flotta rendelkezésére állítsák. Így máskor építései meg a Cunard társaságig hármas ácsélnjírő: a Lusitania és a Mauritanian hajók névvel rendelkező gőzturbinákkal szerelték fel, amik addig nem létező sebesség elérését tették lehetővé. Az új vészakosor-tájsa 31 ezer tonna felett volt, a sebesség nem kevesebb, mint 25 csomó, ami felülmúlta az akkori idők legújabb hadihajóinak, a sorhajóknak a mutatást. 1907-től a Lusitania rendszeres járatot teljesített Liverpool és New York között. R. Kipling nagy lelkesedéssel nyilatkozott az új hajókról: A kapitánynak csak meg kell fogni a kormányt a kilencemeletes vízros kiöszik a tengerre. Az utasok hamarosan ártókezelték az új hajók sebességét és a komfortját. 1914-ben, hajóorvosok elsősorban a Lusitania fedélzetére ágyóállást és lágyedek szállító liftet építettek. Lusitania hamarosan visszatért Liverpoolba. Az árbocán továbbra is a kereskedelmi flotta lobogója leng. A hajóorvosok a készülő új építésein az Admirális és a magabiztos Churchill-lel az életemben komoly hibákat vétett: az Admirális biztos volt abban, hogy a fegyvereket az angol hajóknak a német felső- és hajók, ezen belül a gyorsan felfegyverzett kereskedelmi hajók köpezik. De Németország az angol kereskedelmi flotta ellen a tengeralattjárókat vetette be. A veszteségek ijesztő mértékben nőttek. Hamarosan kiderült, az angol hadsereg és a hadiflotta hatalmas mennyiségű hadianyagot használ fel: az ipar nem bírja meg a haditermelés terveivel. A kormány határozatot fogadott el a hadianyagok USA-ban történő vásárlásáról, de a teherhajókat a tengeralattjárók támadása fenyegette. Ebben a helyzetben az Admirálisnak eszébe jutottak a legnagyobb és leggyorsabb ácsélnjírők. Az Admirális hivatalnokai találkoztak a Cunard társasággal elnökkel. Elmagyarázta, hogy a Lusitania a kormány kénytelen feladatát fogja teljesíteni. A szokványos utakon olyan szállító- és hadianyagokat fog teljesíteni, amik Britannia számára kénytelen jeleléssel bárnak teherrel a raktárakban ki lesz bőve, és ártókezelték az Admirális rendelkezésére. A Cunard utasszállítóit és messzemenőleg titkolja a speciális áruk léte. Minden alap megvan annak feltételezésére, hogy a Cunard vezetése mi rejti a speciális áruk semleges megnevezésben. A Cunard társaság részvételével az USA-ban robbanásveszélyes árszárítottak, azokat New Yorkba szállították, a kikötői raktárakba. A fizetés a Cunard banki elszámolásán keresztül történt. 1915. júniusában Ausztria-Magyarország USA-beli kényvetésére az USA közvéleményét gyűlölettel bízalmas levelet intézett. Az osztrák diplomaták részletesen leírták, ahogy a Dupon, az amerikai vegyi konzern robbanásveszélyes a Lusitania fedélzetére lettek berakva, az orr-rész rakodásereibe. Ezek negyvenfontos, vízszonnal burkolt ládák voltak, sajtosdobozokhoz hasonlóak. Ez az áru az amerikai Fraser tulajdona volt. A Lusitania pusztulásának minden szemtanúja kényvetett robbanást szájolt be. A másodikkor robbanás, erejét tekintve árszszehasonlítóthatatlan volt az elsőtől: négy percen belül a másodikkor robbanás után a Lusitania orra elmerült a habokban, a hajótat tájbbemelet magasságba emelkedett. A német tengeralattjárók torpedákja az ácsélnjírő orrát találta el ott, ahol a speciális áru, a vízszonnal burkolt ládák voltak Ausztria-Magyarország kényvetésére egyik levelében olyan részletek találhatók, amik alapján feltételezhető, az osztrák felderítés hogyan és mikor (nem kizárva, hogy a német kormány megbízásán) szerzett tudományt a Cunard társaság hajóin szállító hadianyagról. Ezért, megtudván a Lusitania katasztrófáját, az osztrák konzul, von Rettegh komoly megrendülést ártókezelték, és egyetértett az osztrák diplomaták véleményével, akik arra árt, hogy adjon ki amerikai közvéleményét ártókezelték hitelesített nyilatkozatot, amiben egyenesen leszögezték, hogy az amerikai állampolgárok halálának oka az utasszállító hajók rakományában elhelyezett hadianyag robbanása okozta. Véletlen volt az angolok hibája? Árs lehet-e cselekedeteiket hibásnak nevezni? 1915 februárja óta, amikor Németország elkezdte a tengeralattjáró-hajóorvosok, a brit Admirális megpróbálta megtalálni a hatóságok eszközét az ellenség tengeralattjáróival szemben folytatott harcban. Anglia hatalmas veszteségeket szenvedett: az angolok ártókezelték a kénytelen egy nagy kereskedelmi hajót veszítettek. Egyúttal a német tengeralattjárók az ártókezelték Churchill reputációjára is nagy ártókezelték mérték. Ársy társ, hogy a flotta által a német tengeralattjárókkal szemben alkalmazott technikai eszközök nem elegendők. Ezért valójában társnak a kénytelen: teljesíteni tudta-e az Admirális Churchill vezetése alatta hárva védelmi feladatát? Árs lehet, hogy éppen a probléma politikai megoldása mentette meg nem csak Churchillt, hanem a minisztereket is a szárgyenteljes bukástól ... 1915 tavaszán Londonban megjelenik az USA elnöknek személynys megbízottja, House ezredes. Az USA politikáját kellett elmagyarázta a brit kormánynak. Anglia közvéleményét, Grey fogadja House-t a saját házában. Grey árszinte kényteleneket ad fel, amik a kényvetésüket foglalták magukba: mit csinál Sam bácsi ha egy német tengeralattjáró elsüllyeszt egy amerikai utasokat is szállító- és ácsélnjírőt? House az felelte: a felháborodás magával ragadná Amerikát. Grey egyetértett: igen Amerikában sok a moralista, de milyen feleletet adna a kormány és az elnök? Árs House elismeri: ez elegendő lenne, hogy belerántsanak minket a hajóorvosokba. valójában 115 USA állampolgár halála az U-20 Lusitania elleni támadásánál Amerika életemben tiltakozását váltotta ki. A társított németellenes jelszavakat tartalmazó feliratokat vittek, és kényvetelték Németország megbízottaitól. A kormány hivatalos jegyzéket küldött Berlinbe. A német kormány kénytelen volt korlátozni a tengeralattjáró hárbor

1915. június 6-tól a német tengeralattjárókknak tilos volt megtámadni a nagy utasszálló-törhajókat. A tengeralattjárók hárboróban beállt száron nem volt hossz, 1916 februárjában megszünt, de ezen idő alatt az Antant országai, mindenképp Anglia, a kereskedelmi flotta 14 600 000 tonnájúit ártizte meg, ami megfelel kb. 100 ezer hajónak. A Lusitania ismert volt Amerikában. Én is ha figyelembe vesszük, hogy a Lusitania tragédiájának előestéjén House káprnytelen volt az angol kormány figyelmébe ajánlani a nyomásgyakorlás eszközeinek egyszor sorát, amik Amerika világszerte voltak a németországnak békés útjait szállításra amerikai hajók angolok által tartott feltartóztatására, elképzelhető, milyen ajánlatok volt az angol politikusok számára a német U-20 tengeralattjárók torpedói. Ráviden, az angol nagy stratégia teljes mértékben kihatárota Anglia és az USA érdekeinek és a német tervek egybeesésével Wilson elnök háborúra kérészálá dőlt, de a vakodott militarista bejelentésekkel előállni: káprzelegtek a világszerte; egyszerre amerikaiak káprtt igen sok béképari és az USA semlegességének oldalán állt volt. 1915-ben Wilson elnöknek százságe volt Amerika hadi kérészálá dőstőnek megindoklására. 1915. május 11-én, amikor Wilson kabinetjének miniszterei megvitatták a Lusitania tragédiája miatt németországnak benyújtandó tiltakozás jegyzékét, Bryan külügyminiszter felvetette az elnök politikájának határozott előtöltést. Aláháza, hogy május elején elnöknek meggyázá információt adtak át az angol társaságok által szállított hadianyagokról. Bryan válemlőnye ez az USA semlegességének durva megsértése. De Bryan egyenes puritánsága, pacifista gondolkodása és alkoholellessége megrázták Wilson-t, és a tiltakozás jegyzék megvitására során knockoutás áttést visz be. Bryan ellentéseit előprik, úgy állt-tják be, mint a békés polgárok elleni barbár támadásokat vágrehajtás német milárdelmezést. Bryan benyújtja lemondását. Posztját Lansing veszi át, aki az Angliához káprzeledés aktív támogatás. Ezek a viltozások nem maradtak észrevétlenek Amerikában: az elnök politikáját értékelve a New York Times karikatúrát káprzál Wilson megprásból az amerikaiaknak őj néstőit jőtszani, itt az őj fegyvered, Johnny. A további események az USA-ban a gengszterek letörő száls filmre emlékeztetnek. Ismeretlen szemlélyek támadást káprve el az osztrák-magyar konzulátus ellen Cleveland-ben, ahol Ritter vegyszerműnek a Lusitania katasztráfájára száls bizonyítókait és dokumentumait ártizték. Nemsokára magának Ritternek is bérásáig elő kellett állnia: csekhamisással vádolták meg, és börtönbe ártetése ártiták. Csak a XX. század végén fedezték az USA szűvetségi szolgálatainak archívumában olyan dokumentumokat, amik alapján káprvetkeztetni lehet, hogy az USA Igazságügyi Minisztériumának titkosszolgálat káprzetlenül rást vett ezekben a káprnás eseményekben. Wilson elnök adminisztráciája ismerte a Lusitania ágyőnek igazi oldalát. Az ágy minden iratát archívumba helyezték az elővigyázatos felirattal Csak az USA elnöke rástőre! Az embernek az a benyomása, hogy a Lusitania ágyővel kapcsolatos kormányzati dokumentumok Angliában is a mai napig szigorú államtitoknak számára tanak. 1982 áprilisában a káprnleges felszereléssel bonyolult vízalatti munkát végző skó Ousering cég Marvig hajója a Lusitania elsüllyedésének helyéhez hajózott. A hajó leengedett a vízalatti manipulátor kisműretét ávvezőrelt tengeralattjáró. A Lusitania elsüllyedési helyének kutatását reklámtévenyőnek szánták, ami az őj technika lehetőségeinek bemutatását célozta. Az előzetes eredmények minden vízrakozást felállítottak: a vízalatti tv-kamera megmutatták, hogy az elsüllyedő cőnjő orr-rekeszei meg vannak tisztva a tartómelőktől, a raktőrnál is teteje van szakva. Amikor a vízalatti manipulátor lassan leereszkedett a raktőrbő, a szakemberek nem tudták visszafojtani csodálkozásukat: a kőpernyő, a szavaik szerint, megjelent a hajó hájazatának belső oldala mály, párhuzamos barázdkkal, amelyeket az elsüllyedő tárgyak és terhek kiemelése őre szolgálás markolás hagy maga után. Nehő elképzelni, de a Lusitania raktere ki van seperve, mint a vendőgszoba mondta az egyik őjságő-rás, aki rást vett a kutatási munkán. A vízalatti főnykőp megmutatta, hogy a Lusitania baloldalán az orr-rész boró-tásán hatalmas lyuk tártong. A robbantási szakemberek válemlőnye szerint a raktőrbő bősejőben hatalmas robbanás ment végbe. Az angol sajtóban káprzálók, hogy az Ousering cég szakemberei a Lusitania rástőletes vizsgálatát után arra a káprvetkeztés jutottak: minden bizonyítók, ami segőtene megállapítani, milyen áru volt a Lusitania mellső rakterőben, a hajó katasztráfája után meg lett semmisőve. Az angol őjságő-rás őstő származás őrtőse őlőse szerint őrország parti á káprzálte, hogy 1946-ban a katasztráfá helyőnek káprzetőben sokáig állomásozott a brit hadiflotta kőgő-tő hajója, azután a Lusitania elsüllyedésőnek helyőn megjelent egy hajó, ami vízalatti munkálatokat végzett. Ezen ká-vál a Ousering kőpviselő elmondták, hogy nem hagyta őket figyelmen ká-vál ő felsőge kőrnya. Hivatalos szemlélyek udvariasan, de meglehetősen kemőnyen emlékeztettek arra, hogy őteznek vitán feláll bizonyítók, amik sze Lusitania utolsó, tragikus őtja során a háres utasszálló-tör hajó fedőlzetőn nem volt robbanőanyag, kivőve a nem nagyon veszőlyes puskatőlőnyeket. Megjelent: www.submarina.ru/history.shtml oldalon őrsz ő fordő-totta ő ő átdolgozta: Kurusa Sándor